

x
Min lilla väx, du har länge varit,
Och tänk hur illa du nu har farit, **hä, hä,**

Här nu min visa, jag sluta vill!
För nitti dagar de räcka till,
För den som verser vill hafva flera
Så, går det an att diktera meral **hä, hä, ja, ja.**

En vers på köpet det kan ni få,
Men nitti dagar det är ändå,
För herrarne som ej låta pruta,
Så kan jag gerna min visa sluta, **hä, hä, ja, ja.**

Strecket bort! (Rösträttsvisa.)

(Mel. Amanda satt med en krans i håret.)

Var helsad skogar och djupa dalar,
Och ängens källor vid bergets fot!
De kärleksfullt om en frihet talar.
Men frihet har ej en lossad rot
Fast elfva kronor femtioåtta öre*)
Som rättesnöre går kring vår fot.:

Om snöret brister och fri vi skalla
Kring höga Norden en liten svärm,
Och sjunga ödmjukt: låt strecket falla,
Låt oss få rösträtt! Här är våra arm
I fall att fiend vårt land vill störa,
Fast elfva kronor femtioåtta öre
Ha uti hjertan väckt rättvis harm.:

Se, molnen hopas och åska mullrar
Och stormvind höres från fjerran väg.
Se, strejker bildas, och presser bullrar
Ty frihetskänslan väckt allas någ.
Låt dessa tecken edra hjertan röre,

*) Tyder på Ångköks Olle, som vållade för 11 kr. 00/ obetalt kommunalskatt, att vi fingo rösträtt.